

The Pappas Mill

The Pappas Mill is a cultural heritage museum in Larissa, a living part of the history of our city with a significant legacy of memories.

Its founders, Constantine Pappas, Constantine Skalioras and Christos Dimitriadis bought an area of 10 acres in the Tampakika region and created a milling company, founding and operating a mill in 1893, at a time when Larissa still maintained an intense Turkish spirit. In the beginning of 1900, Fotis Pappas, the nephew of Konstantinos Pappas, took over the business.

In 1918 the mill was destroyed by fire. In 1927 the mill started to operate using a new technology, the roller mills that produced white flour and increased its production significantly. During World War II, the Mill was requisitioned and looted. After the war, the Mill was reconstructed and operated using electricity, which contributed to the increase in production and the factory modernization. Fotis Pappas was an active citizen. He contributed to the Macedonian Struggle, was the President of the Larissa Chamber of Commerce and was elected municipal councilor. In 1983 the Mill owners decided to close the business. In 1988 the Municipality of Larissa bought the Mill with the purpose to turn it into a cultural center and later it was characterized as a preserved monument by the Ministry of Culture. In 2002 a fire caused damages to the central building and also destroyed a part of the facilities and machines. A long lasting project of restoring and preserving the building and its equipment was undertaken.

Today the mill hosts a multitude of cultural activities. A dance school and its operational offices, visual arts workshops, a small theater with the hosting capacity of 150 people, the Philharmonic of the City, a film club and a puppet theater are housed in the Mill.

Thus, it still continues its contribution to the city of Larissa on different terms. The imposing facade inspires awe to visitors, evokes memories of the past and connects the present with the past eras of the city's growth.

Ο Μύλος του Παππά

Ο Μύλος του Παππά είναι ένα μουσείο πολιτιστικής κληρονομιάς για την Λάρισα, ένα ζωντανό κομμάτι της ιστορίας της πόλης μας με σημαντική παρακαταθήκη αναμνήσεων. Οι ιδρυτές του Κωνσταντίνος Παππάς, Κωνσταντίνος Σκαλιώρας και Χρήστος Δημητριάδης αφού αγόρασαν έκταση

10 στρεμμάτων στη συνοικία Ταμπάκικα, δίπλα στον Πηνειό ποταμό, ίδρυσαν στη συνέχεια εταιρεία και έθεσαν σε λειτουργία τον ατμοκίνητο μύλο στα 1893. Την εποχή αυτή η Λάρισα διατηρούσε ακόμα τον χαρακτήρα της τούρκικης πόλης. Από το 1900 η ιδιοκτησία του ατμόμυλου περιέρχεται στην οικογένεια Παππά.

Το 1918 ο ατμόμυλος κάηκε. Από το 1927 ο Μύλος επαναλειτούργησε με νέα τεχνολογία κίνησης, τις κυλινδρομηχανές που παρήγαγαν λευκό αλεύρι και αυξάνουν σημαντικά την απόδοση του Μύλου. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Μύλος επιτάχτηκε και λεηλατήθηκε. Μετά το τέλος του πολέμου, ο Μύλος ανασυγκροτήθηκε και αργότερα ηλεκτροδοτήθηκε γεγονός που συνέβαλε σημαντικά στην αύξηση της παραγωγής και τον εκσυγχρονισμό του εργοστασίου. Ο Φώτης Παππάς είχε πολύπλευρη δραστηριότητα και στα κοινά. Προσέφερε στον μακεδονικό αγώνα, υπήρξε πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Λάρισας, πρωτοστάτησε στην προσπάθεια ύδρευσης και ηλεκτροφωτισμού της πόλης, εκλέχθηκε δημοτικός σύμβουλος. Το 1983 οι ιδιοκτήτες του Μύλου αποφάσισαν το κλείσιμο της επιχείρησης. Το 1988 το συγκρότημα του Μύλου αγοράστηκε από τον Δήμο Λαρισαίων με σκοπό τη μετατροπή του σε κέντρο πολιτισμού και αργότερα ανακηρύχτηκε διατηρητέο μνημείο από το Υπουργείο Πολιτισμού. Το 2002 μία πυρκαγιά προκάλεσε ζημιές στο κεντρικό κτίριο, ενώ κατέστρεψε μεγάλο μέρος των εγκαταστάσεων και των μηχανημάτων. Ακολούθησε ένα πολυετές έργο αποκατάστασης και συντήρησης του κτιρίου και του εξοπλισμού.

Σήμερα ο Μύλος φιλοξενεί πολιτιστικές δραστηριότητες. Στεγάζονται και λειτουργούν σχολή χορού, εργαστήρια εικαστικών τεχνών, μικρό θέατρο χωρητικότητας 150 ατόμων, η φιλαρμονική του Δήμου, κινηματογραφική λέσχη, κουκλοθέατρο.

Συνεχίζει λοιπόν και σήμερα να προσφέρει στην πόλη διαφορετικά. Η επιβλητική πρόσοψη προκαλεί δέος στον επισκέπτη, ξυπνά μνήμες του παρελθόντος και συνδέει το παρόν με τις παλιότερες εποχές ανάπτυξης.

Νερόμυλος, ατμόμυλος, κυλινδρόμυλος στις διαδοχικές φάσεις της εξέλιξής του από την ίδρυσή του στα τέλη του 19ου αιώνα μέχρι τη δεκαετία του 1980 που σταμάτησε τη δραστηριότητά του..